

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R.P. Thomae Młodzianowski Praelectionum Theologicarvm
Tomus ...**

**Młodzianowski, Tomasz
Moguntiae Et Dantisci, 1682**

Punctum Difficultatis 1. Definitur Character.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-82982](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-82982)

multum: quia probat etiam gratiam in Sacramento non conferre, quia etiam calici nihil simile confertur; directe disparitas est: quia non constat Ecclesiae, quod ordinaverit Deus, ut aliquid vel spirituale, vel materiale producat in illa consecratione; constat autem Ecclesiae de voluntate Christi circa productionem Characteris.

Aliam disparitatem dat Amicus: quia Calix & Ecclesia, non sunt capacia signationis internae, & quia eorum consecratio fit ab homine, qui non habet virtutem mutandi res intrinsecas, homines autem consecrantur à Deo mediis Sacramentis. *Hec disparitas*

NON SATISFACIT. Quia quamvis non sint capacia naturaliter, signationis internae spiritualis, Materialia, sunt tamen capacia signationis materialis supernaturalis, consimilis laureolis, & tamen haec signatio in calice non datur; & sicut signat Deus mediante Sacramento, ita dicam benedicere Deum calicem, mediante benedictione hominis, praeipue cum Ecclesia, sicut potestatem v.g. Ordinis conferendi, ita & potestatem benedicendi habeat à Deo.

SECUNDA PARITAS. Quia homines destinant ad sua officia alios sine ulla productione Characteris interioris, ergo & Deus.

RESPONDETUR. Disparitatem esse: quia habet Deus libertatem & potestatem, ut id faciat; & quod sit usus hac libertate, constat nobis ex doctrina Conciliorum; jam autem homo non habet potestatem aliquid internum producendi in alio, & externum Signum nolit deputare, singulis officiis.

OBJICITUR secundò. Nulla est necessitas huius Characteris, sufficitque gratia, praeipue cum Character nullam physicam vim agendi tribuat.

RESPONDETUR. Nullam esse necessitatem absolutam Characteris, sufficissetque habuisse gratiam & deputationem externam, est tamen necessarius ex suppositione, quod Deus se libere determinarit, ut illo consignaret; nec obest quod vim agendi physicè non tribuat, quia illam nec laureola tribuunt, & tamen dantur.

Aliter ad illud, quod character non sit principium operandi, respondet Amicus, quod scilicet character non requiratur ut forma habilitans physicè, requiritur tamen ut forma habilitans moraliter: quia nec sine Characterè Baptismi, reliqua Sacramenta essent valida. *Hec doctrina*

NON SATISFACIT. Suppono enim quod ponatur Baptismus; & Deus ex placito non concurrat ad productionem Characteris, vel subtrahat concursum conservationi ejusdem, non videtur ex doctrina Ecclesiae sequi, illum hominem non fore capacem aliorum Sacramentorum: non diciturque Character Baptismi, esse janua Sacramentorum, sed baptismus.

OBJICITUR tertio. Si daretur Character, conferri deberet tunc, cum non confertur gratia; hoc autem non convenit: nam non decet actum peccanti, Deum infundere sua dona.

RESPONDETUR. Sicut homini peccanti non est indecens offerri à Deo auxilia supernaturalia, ita nec erit indecens offerri Characterem: indignitasque peccatoris non evacuat liberalitatem divinam, quam libere decrevit, etiam tunc manifestare.

DIFFICULTAS II.

Quid Character?

POnentur imprimis Explicationes, postea ostendetur, quid rei sit ipse Character.

Punctum Difficultatis I.

Definitur Character.

PRIMA DEFINITIO est, quâ utitur Lugo, quod sit Signum spirituale & indelebile in anima impressum. *Hec definitio*

NON SATISFACIT: quia non est Universalis, non enim implicat Character delebilis. Rursus, differentia qualitaturn non decet accipi à subiecto in quo recipiuntur: subiectum enim ad hoc non nisi materialiter se habet; unde si ponerentur materiae distinctae specie, calor praesens in utraq; positus non differret per hoc species; & quamvis, si qualitas non nisi ad hoc subiectum ordinaretur, esset distincta specie à qualitate, quæ ad aliud subiectum ordinaretur, tunc tamen non à subiecto desumeretur differentia, sed ex ordine illo intrinseco, & essentiali, non autem praecise ex subiecto recipiente; & si ponatur illud Signum spirituale, hoc ipso supponetur illud in anima recipi, neque enim rei spiritualis subiectum connaturale aliud esse potest, ut quid ergo ponitur in definitione characteris, quod recipiatur in anima, & sicut signum materiale non rectè per hoc definiretur, quod sit signum materiale in materia receptum, ita & in praesenti, non rectè definitur Signum spirituale, per ly, in anima receptum. Denique, ut suppono, non implicat contradictionem aliqua qualitas materialis & tamen supernaturalis, quæ tamen qualitas habeat rationem Signi; ergo adhuc illa definitio, non est universalis, nec conveniens ut sic Characteri.

SECUNDA DEFINITIO est Esparza. q. 31. Ponit ille, quod Character sit signum Potestatis spiritualis in ordine ad cultum Dei; vel certè est qualitas practice indicativa potestatis spiritualis ad cultum Dei; hoc autem munus nulla alia qualitas tam benè praestat, quam species impressa. Unde concludit cum Altisiodoren. & Salaz, quod Character Sacramentalis, sit species impressa

impressa supernaturalis infusa à Deo, dependenter à Sacramentis, & indicativa destinationis ad finem peculiarem, nec non potestatis peculiaris ad cultum Dei; hæc doctrina & definitionem tradit, & simul, quid rei Characteris. *Cate-*

rum

NON SATISFACIT. Tum quia habent Angeli speciem impressam, quod hic homo habeat jus ad recipienda Sacramenta, potestatem ad sacrificandum, neque tamen per hoc Angeli habent characterem; ergo apparet, quod iste character non sit species. Tum quia species impressa est comprincipium, vel completivum intellectus eliciendæ; si tale completivum non est character, qui erit species: si autem character est tale completivum, quæro, cujusnam intellectum compleat: non aliorum extra suscipientem Sacramentum: quia species diffusa non potest concurrere, nec complere intellectum diffusum, ut suppono, non intellectum habentis characterem, quia ad nihil ultra valeret hic character quam ad cogitandum, quod quis sit renatus, confirmatus, ordinatus; & tamen quod non ad cogitativam ordinetur character, tenet communis apprehensio fidelium; urgendoque ex proportionem ad characteres humanos: sicut Balteus militaris, non est species impressa, ut quis cogitur esse miles; ita & in præsentia. Tum quia laureolæ non sunt species impressa; ergo nec character. *Hinc*

Tertia Definitio Characteris Theologici ut sic, est; *Quod sit qualitas consignativa supernaturalis.* Quod si rationem genericam proximam; velis habere communem tribus characteribus Sacramentalibus, erit qualitas spiritualis, consignativa supernaturaliter; quod si velis adhuc inferiorem divisionem habere, adde terminum Indelebilis. Denique in particulari, character Baptismi erit qualitas spiritualis consignativa supernaturaliter hominis renati. Character confirmationis erit qualitas spiritualis, consignativa supernaturaliter hominis in militem Christi; denique character ordinis, erit qualitas spiritualis, consignativa supernaturaliter hominis in cultum DEI.

Punctum Difficultatis 2.

Solvuntur Objectiones.

DICES PRIMÒ. Si definitio characteris non involvit diversitatem subjecti, etiam non importabit prædicatum supernaturalitatis.

RESPONDETUR. Importabit: quia ratio supernaturalis includitur in ipsamet Entitate qua-

litis, hoc autem quod est recipi in subjecto, non includitur ita.

DICES SECUNDÒ. Tridentinum loquens de characterem, meminit indelebitatis, qui terminus à nobis non ponitur.

RESPONDETUR. Quod Tridentinum meminerit indelebitatis in definitione in specie characteris, non tamen in definitione ut sic, qualis à nobis traditur.

DICES TERTIÒ. In definitione characteris non debet assumi ly Qualitas; nam qualitates sunt habitus & dispositio, potentia & impotentia, passio & passibilis qualitas, denique forma & figura; nihil autem horum est character.

RESPONDETUR potest. Quod quamvis ad nullam harum qualitarum speciem reduceretur character, posset adhuc habere rationem qualitatis; quia Aristoteles has tantum qualitates numeravit quas agnovit, tantum autem agnovit qualitates ordinis naturalis; sed etiam revocari potest character diverso respectu ad illas qualitates: nam in quantum posita fictione in susceptione Sacramenti, est postea character principium vicarium Sacramenti, in ordine ad causandam gratiam; revocabitur ad potentiam; item in quantum character movet Deum, ut taliter signato conferat auxilia, Sacramento debita; revocabitur etiam ad potentiam; in quantum autem est qualitas difficile mobilis, immò indelebilis; revocari potest ad passibilem qualitatem; revocari item potest ad habitum: quia licet non in genere agendi proprio, tribuat facilitatem, tribuit tamen improprie, in quantum habenti characterem, facilius est habere auxilia Dei titulo Sacramenti. Revocari etiam potest ad figuram; figurat enim & ornat animam: multoque magis revocari potest ad formam, cum sit forma signativa.

DICES QUARTÒ. Sufficit ut dicatur cum durando characterem esse relationem, est enim signum, signum autem, est relatio.

RESPONDETUR. Non sufficere ut character sit relatio: quia Tridentinum definit characterem, quod sit qualitas; signum etiam universaliter non est relatio, quia nec hedera est relatio, sufficeretque signum esse relatum, non autem relationem formaliter.

DICES QUINTÒ. Probabile est, quod character maneat in damnatis, nullum autem supernaturale convenit manere in damnatis.

RESPONDETUR. Quid sentiendum sit de indelebitate characteris etiam post hanc vitam; vide DiCast. disp. 2. num. 447. Ceterum indelebitatem characteris exinde colligere possumus: quia qualitas non habens contrarium, est de se permanens, jam autem characteri nihil est contrarium: vel maxime enim illi esset

* (O)

con-